

őáléőááúíóá

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2019. év április hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A költségvetési csalás bűntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 6.B.78/2017/36. számú ítéletét az I. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 (négy) évre súlyosítja, egyidejűleg 4 (négy) évre a közügyek gyakorlásától is eltiltja.

A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I. r. vádlott köteles a másodfokú eljárás során felmerült 13.050,- (tizenháromezer-ötven) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék az I.r. vádlottat - a 2018. év november hó 21. napján kihirdetett 6.B.78/2017/36. számú ítéletével a Btk. 396. § (6) bekezdés (5) bekezdés a.) pont szerint minősülő költségvetési csalás bűntette miatt 2 évi szabadságvesztés büntetésre, ítélte. A kiszabott szabadságvesztés büntetést végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát - végrehajtásának elrendelése esetén -börtönben határozta meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés súlyosítása végett, míg a vádlott és védője felmentés illetőleg a kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.834/2018/2. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék az eljárásjogi szabályokat betartásával

folytatta le eljárását, figyelemmel a védelmi fellebbezésre Be. 590. § (1) bekezdésre a felülbírálat terjedelme teljes körű. Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelő körben kellő alaposággal és részletességgel derítette fel. A bizonyítékokat hiánytalanul és irathűen mutatta be és a logikai szabályai szerint egyenként és egymással összevetve értékelte, ezen tevékenységéről az ítélet indokolásában számot adott. Az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekményt helyesen minősítette.

Az ügyészség szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen vette számba, azonban az enyhítő körülményeknek túlzott jelentőséget tulajdonított, nem értékelte kellő súllyal, hogy a vádlott cselekményét huzamosabb időn keresztül követte el, cselekményének csak a nyomozati cselekmények vetettek véget, illetve vezető szerepének sem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság.

A fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést súlyosítsa, és a szabadságvesztés büntetés felfüggesztését mellőzze. Egyebekben pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I.r. vádlott védője fellebbezését írásban benyújtotta, azt a nyilvános ülésen fenntartotta. A védői álláspont szerint nincs semmi arra utaló bizonyíték, hogy a vádlott tisztában lett volna azzal, hogy az általa albertletbe adott területen milyen tevékenység zajlik. Arra figyelemmel, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez való segítő szándéka hiányzik, bűnösségére nem vonható következtetés. Mindezek alapján az I.r. vádlott felmentését indítványozta.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz, hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt.

A bejelentetett ügyészi fellebbezés megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 868. §. (1) bekezdése alapján bírálta felül a hatályos törvény alapján. A másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet teljes körűen, az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, eljárását perrendszerűen folytatta le. Az eljárás tárgyát képező bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően megvizsgálta és értékelte.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonta és a bizonyítékokat értékelve megfelelő következtetéseket vont le.

Az I.r. vádlott érdemi védekezésében arra hivatkozott, hogy nem volt tisztában azzal, hogy az általa ismeretlen személyazonosságú albertlő(k)nek továbbadott bérleményben milyen tevékenység folyik. Az elsőfokú bíróság hibátlan mérlegeléssel vetette el a vádlott e körben előadott védekezését., ítéletének 18. oldalán tételesen ismertette a vádlotti védekezést érdemben cáfoló bizonyítékokat. Ezt csupán annyiban egészíti ki az ítéltábla, hogy bár a vádlott a bérleményre vonatkozóan bérleti szerződésekkel rendelkezett, de a bérlő személyének beazonosítására alkalmas alapvető adatokkal sem volt tisztában, ahogy azt sem tudta egyértelműen igazolni, hogy milyen bérleti díjban állapodott meg/milyen összegű bérleti díjat fizetett ismeretlenül maradt albertlő(i)je. Függetlenül a vádlott társak nyilatkozatától a video felvételek alapján az is egyértelműen beazonosítható volt, hogy az I.r.

vádlott még élelmiszert is szállított az ott dolgozó moldáv „munkásoknak”, ami egyértelműen igazolja, tudott arról, hogy ott milyen tevékenység folyt.

Az elsőfokú bíróság által megvizsgált és elfogadott bizonyítékokból csak arra vonható következtetés, hogy az I.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy milyen tevékenységet folytatnak az egyébként életvitelszerűen ott tartózkodó külföldi állampolgárok a bérleményben és saját tevékenységével maga is segítséget nyújtott a jövedéki termék előállításához.

Fellebbezésében a vádlott védője a korábban az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékokat támadta ismételten, amely azonban a felülmérlegelés tilalma folytán a másodfokú eljárásban nem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság teljeskörű tényállást állapított meg, amely irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést az I.r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság hiánytalanul és a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott javára és terhére szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket. Nem osztotta az ítéletábra az ügyészségnek a vádlott vezető szerepének értékelésére vonatkozó észrevételét. Az irányadó tényállás szerint bűnsegédi magatartást tanúsító vádlott esetében a vezető szerep felvetése ugyanis értelmezhetetlen.

Ugyanakkor az ügyészi fellebbezésben hivatkozottak a büntetés súlyosítására vonatkozóan helytállóak.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő és a súlyosító körülmények értékelése során eltúlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott javára fennálló enyhítő körülményeknek, mikor a vele szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja alapján a törvényi minimumban határozta meg a börtönbüntetés tartamát.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg ítéletének 21. oldalán, hogy a kiszabható szabadságvesztés büntetés tartamára - 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés - figyelemmel a büntetés középértéke 7 év 6 hónap. A vádlottal szemben az enyhítő szakasz maximális alkalmazásával kiszabott 2 évi börtönbüntetés figyelemmel a bűncselekmény tárgyi súlyára és a helyesen megállapított bűnösségi körülményekre figyelemmel a közel 5 éves időmúlás mellett is eltúlzottan enyhe, annak lényeges emelése indokolt.

Ezért az ítéletábra a vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 4 évre felemelte, ugyanakkor a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést is mellőzve azonos tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetést is kiszabott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. vádlottal szemben csak ezen tartamban megállapított végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmas a Btk. 79. §, szerinti büntetési célok elérésére.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg. A feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezést és a beszámításra vonatkozó rendelkezést az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette ítéletében továbbá helyesen jelölte meg, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, azokat az ítéletábra nem érintette.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye

Budapest, 2019. év április hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 6.B.78/2017/36. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.21/2019/9. számú ítélete folytán 2019. április 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év április hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő